

Lingua Deo Gloria Hebrew Readers Series

בֵּית אֵב

An Original Tale in Biblical Hebrew

Sawyer D. Moranville

פרק א: ארץ ישראל

ירושלים עיר. ירושלים בארץ-ישראל. בית-אל עיר.
בית-אל בארץ-ישראל. בית-לחם עיר. בית-לחם
בארץ-ישראל. ירושלים ובית-אל ובית-לחם ערים
בארץ-ישראל. נינוה עיר. נינוה לא עיר בארץ-ישראל.
נינוה עיר בארץ-אשור. ירושלים עיר לא בארץ-אשור.
ירושלים עיר בארץ-ישראל. נינוה בארץ-אשור וירושלים
בארץ-ישראל.

ירושלים עיר. בית-אל עיר. בית-לחם עיר. נינוה עיר.
ישראל ארץ. אשור ארץ. מצרים ארץ. הירושלים ארץ?
לא! ירושלים עיר. ירושלים לא ארץ. ירושלים עיר גדולה.
יריחו עיר גדולה. נינוה עיר גדולה מאוד!

הירדן נהר. הפרת נהר. היאר נהר. הירדן נהר
בארץ-ישראל. איה הירדן? הירדן בארץ-ישראל. איה
הפרת? הפרת בארץ-אשור. איה היאר? היאר
בארץ-מצרים.

ב:
בארץ ישראל

ה/ה = ?
הירושלים ארץ?

לא = X

איה... ?

נָהָר גָּדוֹל

נָהָר קָטָן

הַיָּאָר נָהָר בְּאַרְע־מִצְרַיִם. הַיָּאָר נָהָר גָּדוֹל. הַפֶּרֶת נָהָר
 בְּאַרְע־אֲשׁוּר. הַפֶּרֶת נָהָר גָּדוֹל. הַיָּרְדֵּן נָהָר בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל.
 הַיָּרְדֵּן נָהָר קָטָן. הַגָּדוֹל הַיָּרְדֵּן? לֹא! הַיָּרְדֵּן לֹא גָדוֹל - הַיָּרְדֵּן
 נָהָר קָטָן. הַגָּדוֹל הַיָּאָר? הַיָּאָר נָהָר גָּדוֹל מְאֹד! הַיָּאָר,
 הַיָּרְדֵּן, וְהַפֶּרֶת נְהָרִים. הַפֶּרֶת וְהַיָּאָר נְהָרִים גְּדֻלִּים. הַיָּרְדֵּן
 נָהָר קָטָן. הַבְּאַרְע־מִצְרַיִם הַפֶּרֶת? לֹא! אֵיךְ הַפֶּרֶת? הַפֶּרֶת
 לֹא בְּאַרְע־מִצְרַיִם. הוּא בְּאַרְע־אֲשׁוּר. הַבְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל
 הַיָּאָר? לֹא! הַיָּאָר לֹא בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל. אֵיךְ הַיָּאָר? הוּא
 בְּאַרְע־מִצְרַיִם. הַבְּאַרְע־אֲשׁוּר הַיָּרְדֵּן? לֹא! הַיָּרְדֵּן לֹא
 בְּאַרְע־אֲשׁוּר. הַיָּרְדֵּן בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל.

מָה יֵשׁ בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל? יֵשׁ הָרִים בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל. הָר
 תְּבוֹר בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל. הוּא הָר גָּדוֹל. הָר צִיּוֹן בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל.
 הוּא הָר קָטָן. הָר כְּרֶמֶל בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל. הוּא הָר קָטָן. גַּם הָר
 חֶרְמוֹן בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל. הוּא הָר גָּדוֹל מְאֹד! יֵשׁ הָרִים גְּדֻלִּים
 וְהָרִים קָטָנִים בְּאַרְע־יִשְׂרָאֵל. הַקָּטָן הָר תְּבוֹר? לֹא. הָר
 תְּבוֹר לֹא קָטָן! הוּא הָר גָּדוֹל. הַקָּטָן הָר צִיּוֹן? הָר צִיּוֹן קָטָן!
 הַקָּטָן הָר חֶרְמוֹן? לֹא. הָר חֶרְמוֹן לֹא קָטָן! הוּא הָר גָּדוֹל
 מְאֹד!

גָּדוֹל ↔ קָטָן

הוּא: הַיָּאָר ♂

הָר + הָר = הָרִים

מספֿרים

אַחַת (1)	"אַחַת" (1) מספֿר
שְׁתֵּים (2)	"אַחַת" (1) וְ"שְׁתֵּים" (2) מספֿרים
שְׁלוֹשׁ (3)	גַּם "שְׁלוֹשׁ" (3) מספֿר
מֵאָה (100)	"אַחַת" וְ"שְׁתֵּים" מספֿרים קטָנים
אַלֶּף (1000)	"מֵאָה" (100) מספֿר גָּדוֹל
	"אַלֶּף" (1000) מספֿר גָּדוֹל מְאֹד!

	זָכָר ♂	נְקֵבָה ♀	
יָחִיד (1)	רַבִּים (2+)	יָחִיד (1)	רַבִּים (2+)
אֵין	+	-	-
הָרִים	הָרִים	נְעָרָה	נְעָרוֹת

הִירוֹשָׁלַיִם אֶרֶץ?
אֵיהָ הִירְדָן?
אֵיהָ הַפָּרָת?
אֵיהָ הַיָּאֵר?
הַגָּדוֹל הַיָּאֵר?
הַבְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם הַפָּרָת?
הַבְּאֶרֶץ-אֲשׁוּר הִירְדָן?
הַקָּטָן הָרַתְבוֹר?
הַקָּטָן הָרַתְרִמוֹן?

אַחַת (1)
שְׁתֵּים (2)
שְׁלוֹשׁ (3)
מֵאָה (100)
אַלֶּף (1000)

אֵין
זָכָר
נְקֵבָה
יָחִיד (1)
רַבִּים (2+)
הָרִים
נְעָרָה
נְעָרוֹת
אֵיהָ
הִירוֹשָׁלַיִם
הִירְדָן
הַפָּרָת
הַיָּאֵר
הַגָּדוֹל
הַבְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם
הַבְּאֶרֶץ-אֲשׁוּר
הַקָּטָן
הַרְתְבוֹר
הַרְתְרִמוֹן

זָכָר ♂

1. אִישׁ זָכָר

2. נָעֵר זָכָר

נְקֵבָה ♀

1. אִשָּׁה נְקֵבָה

2. נַעֲרָה נְקֵבָה

נָעֵר

אִישׁ

נַעֲרָה

אִשָּׁה

נָעֵר | נְעָרִים

נַעֲרָה | נְעָרוֹת

מִי ... ?

אָב (אָבִי):

אָבִי יֹאשִׁיחוּ

אָב

בָּעֵז

אִם

חֲנָה

בֶּן

מִיכָאֵל

בֶּן

יֹאשִׁיחוּ

בַּת

שָׂרָה

בַּת

רַבֵּקָה

פֶּרֶק ב': בֵּית אָב

בָּעֵז אִישׁ. אִישׁ זָכָר. יֹאשִׁיחוּ נָעֵר. נָעֵר זָכָר. מִיכָאֵל נָעֵר.
מִיכָאֵל זָכָר. יֹאשִׁיחוּ וּמִיכָאֵל נְעָרִים. חֲנָה אִשָּׁה. אִשָּׁה
נְקֵבָה. שָׂרָה נַעֲרָה. נַעֲרָה נְקֵבָה. רַבֵּקָה נַעֲרָה. רַבֵּקָה נְקֵבָה.
שָׂרָה וּרַבֵּקָה נְעָרוֹת.

בָּעֵז אָב. אָב זָכָר. חֲנָה אִם. אִם נְקֵבָה. בָּעֵז אָבִי־יֹאשִׁיחוּ
וּמִיכָאֵל. גַּם בָּעֵז אָבִי־שָׂרָה וּרַבֵּקָה. חֲנָה אִם־יֹאשִׁיחוּ,
מִיכָאֵל, שָׂרָה, וּרַבֵּקָה. יֹאשִׁיחוּ בְּבָעֵז. גַּם מִיכָאֵל בְּבָעֵז.
שָׂרָה בְּת־בָּעֵז. גַּם רַבֵּקָה בְּת־בָּעֵז. הֲיֹאשִׁיחוּ אָב? לֹא! הוּא
לֹא אָב. בֶּן הוּא. הַמִּיכָאֵל בֶּן? הוּא בֶּן! הַשָּׂרָה בַּת? בַּת הִיא!
הַרַבֵּקָה אִם? לֹא! הִיא לֹא אִם. הִיא בַת. מִי יֹאשִׁיחוּ? הוּא
בְּבָעֵז. הוּא הַבֶּן הַגָּדוֹל. מִי אָבִי־יֹאשִׁיחוּ? בָּעֵז אָבִי־יֹאשִׁיחוּ.
מִי אִם־יֹאשִׁיחוּ? חֲנָה אִם־יֹאשִׁיחוּ. מִי שָׂרָה? שָׂרָה בְּת־בָּעֵז.
שָׂרָה הַבַּת הַגָּדוֹלָה. מִי אָבִי־שָׂרָה? בָּעֵז אָבִי־שָׂרָה. מִי
אִם־שָׂרָה? חֲנָה אִם־שָׂרָה. הַרַבֵּקָה אִם־שָׂרָה? לֹא! הִיא לֹא
אִם־שָׂרָה. חֲנָה אִם־שָׂרָה. מִי מִיכָאֵל? מִיכָאֵל בְּבָעֵז וְחֲנָה.

מִיכָאֵל הֵבֵן הַקֶּטָן. אָבִי־מִיכָאֵל בָּעָז. אִם־מִיכָאֵל חָנָה. רִבְקָה
הִבֵּת הַקֶּטָנָה. בָּעָז אָבִי־רִבְקָה וְחָנָה אִם־רִבְקָה. מִיכָאֵל קָטָן מִן
יֹאשִׁיָּהוּ. מִיכָאֵל הֵבֵן הַקֶּטָן. יֹאשִׁיָּהוּ גָדוֹל מִן מִיכָאֵל. הוּא הֵבֵן
הַגָּדוֹל. רִבְקָה קִטְנָה מִן שָׂרָה. רִבְקָה הִבֵּת הַקֶּטָנָה. שָׂרָה
גָּדְלָה מִן רִבְקָה. הִיא הִבֵּת הַגָּדְלָה.

מִי בָנוֹת־בָּעָז? שָׂרָה וְרִבְקָה בָנוֹת־בָּעָז. כַּמָּה בָנוֹת יֵשׁ
לְבָעָז? יֵשׁ לְבָעָז שְׁתֵּי־בָנוֹת. כַּמָּה בָנוֹת יֵשׁ לְחָנָה? יֵשׁ לְחָנָה
שְׁתֵּי־בָנוֹת. כַּמָּה בָנִים יֵשׁ לְבָעָז? יֵשׁ לְבָעָז שְׁנֵי־בָנִים. מִי
בְנֵי־בָעָז וְחָנָה? יֹאשִׁיָּהוּ וּמִיכָאֵל בְּנֵי־בָעָז וְחָנָה.

בָּעָז, יֹאשִׁיָּהוּ, וּמִיכָאֵל אָנָּשִׁים. חָנָה, שָׂרָה וְרִבְקָה נָשִׁים.
הִבָּעָז בֶּן־חָנָה? לֹא! הוּא לֹא בֶן־חָנָה כִּי־אִם אִישׁ־חָנָה. חָנָה
יֹאשִׁיָּהוּ מִיכָאֵל שָׂרָה וְרִבְקָה בְּבֵית־בָּעָז. בָּעָז אִישׁ טוֹב.
יֵשׁ לְבָעָז בֵּית. בֵּית־בָּעָז בְּשָׂדֶה. בֵּית־בָּעָז לֹא בִירוּשָׁלַיִם.
הַקֶּטָן בֵּית־בָּעָז? לֹא קָטָן בֵּית־בָּעָז כִּי־אִם גָּדוֹל. אֵיךְ
בֵּית־בָּעָז? בֵּית־בָּעָז בְּשָׂדֶה. הַבֵּית־בָּעָז בְּנִינְיָה? לֹא! הוּא לֹא
בְּנִינְיָה. הַבֵּית־בָּעָז בִּירוּשָׁלַיִם? לֹא! הוּא לֹא בִירוּשָׁלַיִם כִּי־אִם
בְּבֵית־לָחֶם. בֵּית־בָּעָז בְּשָׂדֶה־בֵּית־לָחֶם.

הִנֵּה פֶּשְׁחֹר. מִי פֶּשְׁחֹר? פֶּשְׁחֹר אִישׁ בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. יֵשׁ
לְפֶשְׁחֹר בֵּית גָּדוֹל בִּירוּשָׁלַיִם וְגַם יֵשׁ לְפֶשְׁחֹר בֵּית גָּדוֹל
בְּבֵית־לָחֶם. פֶּשְׁחֹר לֹא אִישׁ טוֹב. הוּא אִישׁ רָע. יֵשׁ לְפֶשְׁחֹר

בֵּת (1)
בָנוֹת (2+)

בֶּן (1)
בָנִים (2+)

שְׁתֵּי = שְׁתֵּים (2)

שְׁנֵי = שְׁנַיִם (2)

בְּנֵי = בָנִים

כַּמָּה...?

שְׁתֵּי־בָנוֹת!

יֵשׁ + לִי: יֵשׁ לְבָעָז

כִּי־אִם

בֵּית (בֵּית־)

פֶּשְׁחֹר

נָבָל

טוֹב ↔ רָע

אָמַר הָאִישׁ

פָּרָה

הִיא: רִבְקָה

בָּכָה מִיכָאֵל

חֲמֹרָה

בָּנִים. מָה שֵׁם הַבֶּן הַגָּדוֹל בְּבֵית־פֶּשְׁחוֹר? "נָבֶל" שֵׁם הַבֶּן הַגָּדוֹל בְּבֵית־פֶּשְׁחוֹר. פֶּשְׁחוֹר אָבִי־נָבֶל.

אָמַר נָבֶל: "בֵּית־בְּעֹז קָטָן! בֵּית־אָבִי גָדוֹל!"

נָבֶל לֹא נָעַר טוֹב כִּי־אִם נָעַר רָע. הוּא הַבֶּן הַגָּדוֹל בְּבֵית־פֶּשְׁחוֹר. הֵלֶךְ נָבֶל אֶל־שָׂדֶה. מָה יֵשׁ בְּשָׂדֶה? יֵשׁ פְּרִים חֲמוּרִים וְסוּסִים בְּשָׂדֶה. גַּם יֹאשִׁיָּהוּ מִיכָאֵל וְרִבְקָה בְּשָׂדֶה. יֹאשִׁיָּהוּ נָעַר רָע וְהוּא הַבֶּן הַגָּדוֹל בְּבֵית־בְּעֹז. מִיכָאֵל נָעַר טוֹב וְהוּא הַבֶּן הַקָּטָן בְּבֵית־בְּעֹז. רִבְקָה הִבֵּת הַקְטָנָה בְּבֵית־בְּעֹז וְהִיא נָעְרָה מְאֹד טוֹבָה.

אָמַר נָבֶל לְמִיכָאֵל: "מִיכָאֵל, אֵתָה פָּרָה!"

אָמַר מִיכָאֵל לְנָבֶל: "לֹא! לֹא פָּרָה אֲנִי. נָעַר אֲנִי!"

אָמַר נָבֶל: "מִיכָאֵל, פָּרָה אֵתָה!"

אָמַר מִיכָאֵל לְנָבֶל: "לֹא! לֹא פָּרָה אֲנִי!"

מִיכָאֵל בָּכָה.

אָמְרָה רִבְקָה לְנָבֶל: "הוּא לֹא פָּרָה! הוּא נָעַר טוֹב מְאֹד. אֵתָה נָעַר רָע!"

אָמַר נָבֶל לְרִבְקָה: "אֵת חֲמוּר!"

אָמְרָה רִבְקָה לְנָבֶל: "אֲנִי לֹא חֲמוּר!"

אָמַר נָבֶל: "אֵת חֲמוּר! אֵת חֲמוּר!" נָבֶל צָחַק. לֹא צָחַקָה רִבְקָה כִּי־אִם בָּכְתָה.

צָחַק נָבֶל

הִכָּה

אָמַר מִיכָאֵל לְנִבָּל: "אַתָּה לֹא נָעַר טוֹב!"

הִכָּה נָבַל אֶת־מִיכָאֵל. נָבַל צָחַק עוֹד!

אָמַר יֹאשִׁיָּהוּ לְנִבָּל: "מִיכָאֵל לֹא פָּרַח וְרִבְקָה לֹא חָמֹזָה! הִיא נִעְרָה טוֹבָה!"

הִכָּה יֹאשִׁיָּהוּ אֶת־נִבָּל! גַּם בָּכָה נָבַל. צָחַק יֹאשִׁיָּהוּ כִּי בָכָה נָבַל. גַּם נָבַל לֹא נָעַר טוֹב וְגַם יֹאשִׁיָּהוּ לֹא נָעַר טוֹב. הֵם נְעָרִים רָעִים!

הִלָּךְ נָבַל הַבֵּיתָה. גַּם הִלְכוּ הַבֵּיתָה יֹאשִׁיָּהוּ מִיכָאֵל וְרִבְקָה.

אֶת + הֵם: הִכָּה
יֹאשִׁיָּהוּ אֶת־נִבָּל.

הֵם: יֹאשִׁיָּהוּ וְנָבַל

הַבֵּיתָה = אֶל־הַבֵּית

נְקִבָּה ♀

זָכָר ♂

יְחִיד (1)	רַבִּים (+2)	יְחִיד (1)	רַבִּים (+2)
פָּרָה	נְעוּרוֹת	בָּשָׂר	סוּסִים
פָּרַת-בָּעַז	נְעוּרוֹת-חֲנָה	בָּשֶׁר-הַפָּרָה	סוּסֵי-בָּעַז

Singular Personal Pronouns

אֲנִי: "לֹא פָּרָה אֲנִי. נָעַר אֲנִי!"

אַתָּה: "אַתָּה לֹא נָעַר טוֹב!"

אֵת: "אֵת חֲמוּר! אֵת חֲמוּר!"

הוא: הוּא הֵבֵן הַקָּטָן בְּבֵית-בָּעַז.

היא: "הִיא נָעֲרָה טוֹבָה!"

הַרְבֵּקָה אִישׁ אִם זָכָר?	הַרְבֵּקָה אִשָּׁה אִם זָכָר?
מִי גָדוֹל מִן מִיכָאֵל?	הַנְּקִבָּה אִשָּׁה אִם זָכָר?
כַּמָּה בָּנוֹת יֵשׁ לְבָעַז?	הָאֵב מִיכָאֵל אִם בֶּן?
כַּמָּה בָּנִים יֵשׁ לְבָעַז וּלְחֲנָה?	מִי הֵבֵן הַגָּדוֹל בְּבֵית-בָּעַז?
הַגָּדוֹל בֵּית-בָּעַז?	מִי הֵבֵן הַקָּטָן בְּבֵית-בָּעַז?
אִיָּה בֵּית-בָּעַז?	מִי הִבֵּת הַקָּטָנָה בְּבֵית-בָּעַז?
אִיָּה בֵּית-פֶּשְׁחוֹר?	מִי הִבֵּת הַגָּדוֹלָה בְּבֵית-בָּעַז?
בְּנֵי-מִי מִיכָאֵל וְיֹאשִׁיָּהוּ?	מִי בְנֵי-בָּעַז?
הַבֵּית-בָּעַז בְּשָׂדֶה אִם בְּעִיר?	מִי בָנוֹת-בָּעַז?
אֶת-מִי הִכָּה יֹאשִׁיָּהוּ?	מִי אִם-יֹאשִׁיָּהוּ?

אִישׁ

זָכָר

נָעַר

אִשָּׁה

נְקִבָּה

נְעֲרָה

אֵב (אָבִי)

אִם

בֶּן

גַּם

בֵּת

הוּא

הִיא

מִי

מִן

כַּמָּה

שְׁנַיִם (שְׁנֵי)

יֵשׁ

שָׂדֶה

כִּי-אִם

מְאוֹד

טוֹב

רַע

פָּרָה

בָּכָה

חֲמוּר

הִכָּה

אֶת-

הִלָּךְ

אֵל

פָּרָק ג'

יֹשֵׁב אִישׁ בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל

אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל

בֵּית | בָּתִּים

עִיר | עָרִים

שָׂדֶה | שָׂדוֹת

מֶלֶךְ

לֹא: לְמֶלֶךְ

זָהָב

כֶּסֶף

בֵּית: ... בֵּית־לָחֶם

יֵשׁ אָנָשִׁים בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. גַּם יֵשׁ בָּתִּים בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בָּתִּים גְּדוֹלִים וּבָתִּים קְטָנִים. גַּם יֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. יֵשׁ עָרִים גְּדוֹלוֹת וְעָרִים קְטָנוֹת בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. יְרוּשָׁלַּיִם עִיר גְּדוֹלָה. יֵשׁ אָנָשִׁים בְּעִיר יְרוּשָׁלַּיִם. גַּם יֵשׁ בָּתִּים בִּירוּשָׁלַּיִם. בִּירוּשָׁלַּיִם יֵשׁ בָּתִּים גְּדוֹלִים וּבָתִּים קְטָנִים. יֵשׁ אִישׁ בִּירוּשָׁלַּיִם. שֵׁם הָאִישׁ "פֶּשְׁחֹר". יֵשׁ לְפֶשְׁחֹר בֵּית גְּדוֹל בִּירוּשָׁלַּיִם. אֵין לְפֶשְׁחֹר בֵּית קָטָן כִּי־אֵם בֵּית גְּדוֹל. גַּם יֵשׁ לְמֶלֶךְ בֵּית בִּירוּשָׁלַּיִם! בֵּית־הַמֶּלֶךְ גְּדוֹל מְאֹד! גַּם יֵשׁ לְבַעַז בֵּית גְּדוֹל בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. אֵין לְבַעַז בֵּית בִּירוּשָׁלַּיִם כִּי־אֵם בְּבֵית־לָחֶם. בֵּית־לָחֶם עִיר קְטָנָה. יֵשׁ לְבַעַז בֵּית גְּדוֹל בְּבֵית־לָחֶם. גַּם יֵשׁ לְפֶשְׁחֹר בֵּית גְּדוֹל בְּבֵית־לָחֶם. יֵשׁ לְפֶשְׁחֹר שְׁנֵי־בָתִּים בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל! יֵשׁ לוֹ בֵּית גְּדוֹל בִּירוּשָׁלַּיִם וְיֵשׁ לוֹ בֵּית גְּדוֹל בְּבֵית־לָחֶם. יֵשׁ לוֹ שְׁנֵי־בָתִּים גְּדוֹלִים בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל! אֵין לְבַעַז שְׁנֵי־בָתִּים בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כִּי־אֵם בֵּית אֶחָד. יֹשֵׁב פֶּשְׁחֹר בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. גַּם יֹשֵׁב הַמֶּלֶךְ בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. אֵיפֹה בֵּית־הַמֶּלֶךְ? בֵּית־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלַּיִם. בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַבֵּית הַגְּדוֹל בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל! גַּם יֹשֵׁב בְּעֹז בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. לֹא יֹשֵׁב בְּעֹז

בירושללים כִּי־אֵם בְּבֵית־לֶחֶם. לֹא יֵשֵׁב בְּעִיר גְּדֻלָּה כִּי־אֵם
 בְּעִיר קְטָנָה. בֵּית־בָּעִז בְּשָׂדֶה. יֵשֵׁב בְּעִז בְּבֵית גְּדוֹל בְּשָׂדֶה.
 יֵשֵׁב בְּעִז בְּשָׂדֶה־בֵּית־לֶחֶם. יֵשׁ בָּתִּים גְּדוֹלִים וּבָתִּים קְטָנִים
 בְּבֵית־לֶחֶם. יֵשׁ לְבָעִז בֵּית גְּדוֹל. אֵין לֹ בֵּית קָטָן. יֵשֵׁב בְּעִז
 בְּבֵית גְּדוֹל בְּשָׂדֶה־בֵּית־לֶחֶם. אֵין לְמִלְךָ בֵּית בְּבֵית־לֶחֶם. לֹא
 יֵשֵׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵית גְּדוֹל בְּבֵית־לֶחֶם כִּי־אֵם בִּירוּשָׁלַּיִם. יְרוּשָׁלַּיִם
 הָעִיר הַגְּדוֹלָה בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל. מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלַּיִם.
 בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַבֵּית הַגְּדוֹל בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל. בֵּית־הַמֶּלֶךְ גְּדוֹל
 מִבֵּית־בָּעִז. גַּם בֵּית־הַמֶּלֶךְ גְּדוֹל מִבְּתִי־פֶשְׁחוֹר. אֵין בֵּית
 בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל גְּדוֹל מִבֵּית־הַמֶּלֶךְ וְאֵין עִיר בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל גְּדוֹלָה
 מִירוּשָׁלַּיִם! יְרוּשָׁלַּיִם עִיר גְּדוֹלָה מְאֹד! הִיא עִיר גְּדוֹלָה
 מִבֵּית־לֶחֶם. גַּם הִיא גְּדוֹלָה מִבֵּית־אֵל. יְרוּשָׁלַּיִם הָעִיר הַגְּדוֹלָה
 בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל! הָעִיר "בֵּית־אֵל" קְטָנָה מִירוּשָׁלַּיִם וְגַם הָעִיר
 "בֵּית־לֶחֶם" קְטָנָה מִירוּשָׁלַּיִם.

בְּתִי = בָּתִּים

לָמָּה יֵשׁ לְפֶשְׁחוֹר שְׁנֵי־בָתִּים גְּדוֹלִים? יֵשׁ לֹ שְׁנֵי־בָתִּים גְּדוֹלִים כִּי
 יֵשׁ לֹ כֶּסֶף רַב. לָמָּה יֵשׁ לְבָעִז בֵּית גְּדוֹל? יֵשׁ לְבָעִז בֵּית גְּדוֹל
 בְּבֵית־לֶחֶם כִּי יֵשׁ לֹ כֶּסֶף רַב. יֵשׁ לְמִלְךָ בֵּית מְאֹד גְּדוֹל
 בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל כִּי יֵשׁ לֹ זָהָב וְכֶסֶף רַב! שֵׁם הַמֶּלֶךְ "יְהוֹיָקִים".
 הוּא לֹא מֶלֶךְ טוֹב כִּי־אֵם רַע. מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יֵשֵׁב בְּעִיר יְרוּשָׁלַּיִם.
 יֵשׁ עָרִים רַבּוֹת, בָּתִּים רַבִּים, אֲנָשִׁים רַבִּים בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל. יֵשׁ
 אֲנָשִׁים רַבִּים בְּעָרִים רַבּוֹת בְּאַרְצ־יִשְׂרָאֵל. הֵיכַל בָּתִּים
 בִּירוּשָׁלַּיִם? יֵשׁ בָּתִּים רַבִּים בִּירוּשָׁלַּיִם! יֵשׁ בָּתִּים גְּדוֹלִים וּבָתִּים
 קְטָנִים בִּירוּשָׁלַּיִם. הֵיכַל בָּתִּים רַבִּים בְּבֵית־לֶחֶם? לֹא. בֵּית־לֶחֶם
 עִיר קְטָנָה. אֵין בָּתִּים רַבִּים בְּבֵית־לֶחֶם. לָמָּה אֵין בָּתִּים רַבִּים
 בְּבֵית־לֶחֶם? אֵין בָּתִּים רַבִּים בְּבֵית־לֶחֶם כִּי אֵין אֲנָשִׁים רַבִּים
 בְּבֵית־לֶחֶם! בֵּית־לֶחֶם עִיר קְטָנָה.

יָשָׁב

יָשְׁבָה

אִשָּׁה: אֶשְׁת־בָּעַז

עֲבָרִי = אִישׁ אֲשֶׁר

יָשָׁב בְּיִשְׂרָאֵל

עֲבָרִית = אִשָּׁה אֲשֶׁר

יָשְׁבָה בְּיִשְׂרָאֵל

יָשָׁב בָּעַז בְּעִיר קִטְנָה. יָשָׁב בָּעַז בְּבֵית-לָחֶם. יֵשׁ לְבָעַז אִשָּׁה.
שֵׁם אִשְׁת־בָּעַז "חֲנָה". יָשְׁבָה חֲנָה בְּבֵית-לָחֶם עִם בָּעַז. יָשְׁבָה
חֲנָה בְּבֵית-בָּעַז. יָשְׁבָה חֲנָה בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. חֲנָה עֲבָרִית. בָּעַז
אִיש־חֲנָה. יָשָׁב בָּעַז בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. בָּעַז עֲבָרִי. לָמָּה בָּעַז
עֲבָרִי? בָּעַז עֲבָרִי כִּי הוּא יָשָׁב בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. הֲיֵשָׁב בָּעַז
בְּאֶרֶץ-בָּבֶל? לֹא! לֹא יָשָׁב בָּעַז בְּאֶרֶץ-בָּבֶל כִּי-אִם
בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. בָּעַז עֲבָרִי! הֲיֵשְׁבָה חֲנָה בְּנִינְיָה? לֹא! לֹא יָשְׁבָה
חֲנָה בְּנִינְיָה כִּי-אִם בְּבֵית-לָחֶם! גַּם פֶּשְׁחֹר עֲבָרִי כִּי הוּא יָשָׁב
בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל וַיהוֹיָקִים עֲבָרִי כִּי הוּא יָשָׁב בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל יָשָׁב בִּירוּשָׁלַיִם. הוּא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל! יֵשׁ עֲבָרִים רַבִּים
בְּעָרִים רַבּוֹת בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. יֵשׁ אָנָּשִׁים וְנָשִׁים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
יֵשׁ בָּנִים וּבָנוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. גַּם יֵשׁ נְעָרִים וְנַעֲרוֹת בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל. יָשָׁב בָּעַז עִם בֵּיתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

בֵּית (בֵּית-בָּעַז)

בֵּית (בֵּית-בָּעַז)

פֶּרֶק ד'

יָשַׁב בְּעֵז עִם בֵּיתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הֵיִשָּׁב בְּעֵז בְּאֶהֱלָ? לֹא
 יָשַׁב בְּעֵז בְּאֶהֱלָ כִּי־אִם בְּבֵיתוֹ. מִי יָשַׁב עִם בְּעֵז? יָשְׁבוּ חֲנָה,
 יֹאשִׁיָּהוּ, שָׂרָה, מִיכָאֵל, וְרַבֵּקָה עִם בְּעֵז. הֵם יָשְׁבוּ בְּשָׂדֶה
 בְּבֵית־לָחֶם. בְּעֵז, חֲנָה, יֹאשִׁיָּהוּ, שָׂרָה, מִיכָאֵל, רַבֵּקָה עֲבָרִים.
 הֵם יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. אֲנָשִׁים אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 "עֲבָרִים". הֵם לֹא יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי־אִם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
 אֲנָשִׁים אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם "מִצְרַיִם". יָשְׁבוּ מִצְרַיִם
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעֲבָרִים יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. יָשְׁבוּ אֲנָשִׁים רַבִּים
 בְּאֶרְצוֹת רַבּוֹת.

יֵשׁ לְבָעֵז צֹאן. גַּם יֵשׁ לְבָעֵז רָעָה. יָשַׁב רָעָה־בְּעֵז בְּאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל. שֵׁם רָעָה־בְּעֵז "יֹאֵל". יָשַׁב יֹאֵל בְּשָׂדֶה. הוּא לֹא יָשַׁב
 בִּירוּשָׁלַיִם כִּי־אִם בְּבֵית־לָחֶם. לֹא יָשְׁבוּ רָעִים בְּעָרִים כִּי־אִם
 בְּשָׂדוֹת. יָשַׁב יֹאֵל, רָעָה־בְּעֵז, בְּאֶהֱלָ בְּשָׂדֶה. הֵיִשָּׁב יֹאֵל
 בִּירוּשָׁלַיִם? לֹא! בְּשָׂדֶה הוּא יָשַׁב! הוּא רָעָה־צֹאן. יֵשׁ בְּצֹאן
 כְּבָשִׁים רַבִּים.

גַּם יֵשׁ לְבָעֵז פָּרִים וְסוֹסִים. כְּמָה כְּבָשִׁים יֵשׁ לְבָעֵז? יֵשׁ לוֹ
 מֵאָה כְּבָשִׁים. יֵשׁ לוֹ כְּבָשִׁים רַבִּים! כְּמָה פָּרִים יֵשׁ לְבָעֵז?
 שְׁמֹנֶה פָּרִים יֵשׁ לוֹ. הַכְּבָשִׁים הַפָּרִים עִם יֹאֵל בְּשָׂדֶה.

אֶהֱלָ

(1) יָשַׁב

יָשְׁבוּ (2+)

הֵם: בְּעֵז, חֲנָה,
 יֹאשִׁיָּהוּ, שָׂרָה,
 מִיכָאֵל, רַבֵּקָה

צֹאן = כְּבָשִׁים רַבִּים

(1) רָעָה

רָעִים (2+)

סוֹס | סוֹסִים

כְּבֶשׂ | כְּבָשִׁים

פֶּר | פָּרִים

לְבָעֵז = לוֹ

מֵאָה (100)

שְׁמֹנֶה (8)

אָכַל פֶּר דָּשָׂא

הסוסים לא בשֻׁדָּה עם יואל. איזה הסוסים? הסוסים לִיד הבית. כמה סוסים יש לבעז? יש לו שלושה סוסים. כמה פֶּרִים וכבָּשִׁים יש בשֻׁדָּה? יש שְׁמֹנֶה פֶּרִים ומֵאָה כְּבָשִׁים בשֻׁדָּה.

עץ

יש עץ בשֻׁדָּה. העץ לִיד נָהָר קטן. יש כֶּבֶשׂ אֶחָד וּפֶר אֶחָד תַּחַת העץ בשֻׁדָּה. מה עוד יש תַּחַת העץ בשֻׁדָּה? יש דָּשָׂא תַּחַת העץ בשֻׁדָּה. אָכַל הַפֶּר אֶת־הַדָּשָׂא אֲשֶׁר תַּחַת העץ. גַּם אָכַל הַכֶּבֶשׂ אֶת־הַדָּשָׂא אֲשֶׁר תַּחַת העץ. הֵי־שׁ מַיִם תַּחַת העץ? לא. אין מַיִם תַּחַת העץ. איזה מַיִם? המַיִם לִיד העץ בשֻׁדָּה. המַיִם בְּנָהָר. שָׁתָה הַפֶּר אֶת־הַמַּיִם לִיד העץ. הֵגַם שָׁתָה הַכֶּבֶשׂ אֶת־הַמַּיִם? גַּם שָׁתָה הַכֶּבֶשׂ אֶת־הַמַּיִם! יש מַיִם רַבִּים בְּנָהָר וַיֵּשׁ דָּשָׂא רַב בְּשֻׁדָּה. שָׁתו הַכֶּבֶשׂ וְהַפֶּר אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בְּנָהָר. גַּם אָכְלוּ הַפֶּר וְהַכֶּבֶשׂ אֶת־הַדָּשָׂא אֲשֶׁר בְּשֻׁדָּה. הִלָּךְ הַכֶּבֶשׂ אֶל מִדְבָּר. אין מַיִם וְדָשָׂא

במדבר = ב + ה

שָׁתָה כֶּבֶשׂ מַיִם

במדבר! למה הלך הכבש אל-המדבר? הוא הלך אל-המדבר כי הוא בקש מים ודשא. אין מים ודשא במדבר! היה יואל בשדה. הוא הלך אל הנהר אשר ליד העץ. הוא שתה את-המים אשר בנהר. אמר יואל: "איה הכבש? הוא לא פה. זה לא טוב." בקש הרעה את-הכבש.

אמר יואל: "איה הכבש? איה הכבש?"

הלך יואל אל-בית-בעז. למה הוא הלך אל-בית-בעז? הוא הלך אל-בית-בעז כי הוא בקש את-הכבש שם. המצא יואל את-הכבש בבית-בעז? הוא לא מצא אותו שם! אחרי-כן הוא הלך אל הרים. הוא בקש את-הכבש בהרים. הוא לא מצא את-הכבש שם. אחרי-כן הוא הלך אל יער. הוא בקש את-הכבש ביער. לא מצא הרעה את-הכבש שם. אחרי-כן הלך הרעה אל המדבר. הכבש במדבר! אין סוסים, פרים וחמורים במדבר וגם אין אנשים במדבר אך כבש-בעז במדבר! למה כבש בעז במדבר? הוא במדבר כי הוא בקש מים ודשא שם! היש מים ודשא במדבר? אין מים ודשא במדבר אך יש זאבים במדבר! שמע יואל את-קול הכבש במדבר וגם הוא שמע את-קול זאב במדבר! יש זאבים רבים במדבר. ירא יואל זאבים. למה ירא יואל זאבים? הוא ירא זאבים כי הם אכלו פרים, כבשים, ואנשים! אנשים אשר ישבו בארץ ישראל מאוד יראו זאבים.

ירא יואל זאבים

שם → פה

למה ... ? כי ...

אחרי-כן:

בקש ולא מצא...

אחרי-כן בקש ולא

מצא... אחרי-כן בקש

ולא מצא

אותו = את + הוא

יער

זאב - זאבים

שמע יואל קול

יֵשֵׁב	מָה יֵשׁ בְּרוּשָׁלַיִם?
מֶלֶךְ	אֵיפֹה יֵשֵׁב בְּעִזֹּ?
כֶּסֶף	מִי הָאִישׁ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יֵשֵׁב בְּיִרוּשָׁלַיִם?
זֶהָב	הַקֶּטָן בֵּית־הַמֶּלֶךְ?
רַב	מָה יֵשׁ לַמֶּלֶךְ?
מֶן	מָה שֵׁם הַמֶּלֶךְ?
עֶבְרִית	הַטּוֹב יְהוֹזִיקִים הַמֶּלֶךְ?
עֶבְרִי	הֵי־שׁ בָּתִּים רַבִּים בְּבֵית לָחֶם?
אֶהָל	אֵיפֹה יֵשְׁבָה חֲנָה?
הֵם	הֵי־שׁ בְּעִזֹּ בְּאֶהָל?
רָעָה	אֵיפֹה יֵשְׁבוּ הַמַּצָּרִים?
צֹאן	אֵיפֹה יֵשְׁבוּ הָעֶבְרִים?
שֵׁם	מָה שֵׁם רָעָה־בְּעִזֹּ?
מֵאָה	הֵי־שׁ יוֹאֵל בְּיִרוּשָׁלַיִם?
שְׁמֹנֶה	כַּמָּה כְּבָשִׁים פָּרִים וְסוּסִים יֵשׁ לְבְּעִזֹּ?
לֵיד	הֵי־שׁ מַיִם תַּחַת הָעֵץ?
אֶחָד	הַשָּׂתָה הַכֶּבֶשׂ אֶת־הַמַּיִם?
תַּחַת	אָנָּה הַלֵּךְ הַכֶּבֶשׂ?
עֵץ	אֶת־מָה בִקֵּשׁ הָרָעָה?
דָּשָׁא	אֶת־מָה שָׁמַע יוֹאֵל בְּמִדְבָּר?
אֶבֶל	אֶת־מָה יֵרָא יוֹאֵל?
מַיִם	
שָׂתָה	
מִדְבָּר	
בִקֵּשׁ	
פָּה	
מִצָּא	
אֶחָד־כֵּן	
שָׁם	
יָעַר	
גַּם	

זָאב
שָׁמַע
קוֹל
יָרָא
לָמָּה
כִּי

נִמְכָּה

(+2) רְבִים (1) יָחִיד

יֵשְׁבוּ יֵשְׁבָה
יְיָ ה'
יֵשְׁבוּ נָשִׁים יֵשְׁבָה אִשָּׁה

הִנֵּה אָכְלוּ הִיא אָכְלָה
הִנֵּה שָׁתוּ הִיא שָׁתָתָה
הִנֵּה הָלְכוּ הִיא הָלְכָה
הִנֵּה בָקְשׁוּ הִיא בָקְשָׁה
הִנֵּה מָצְאוּ הִיא מָצְאָה
הִנֵּה שָׁמְעוּ הִיא שָׁמְעָה
הִנֵּה יָרְאוּ הִיא יָרְאָה

זָכָר

(+2) רְבִים (1) יָחִיד

יֵשְׁבוּ יֵשֵׁב
יְיָ אֵל
יֵשְׁבוּ אַנְשִׁים יֵשֵׁב אִישׁ

הֵם אָכְלוּ הוּא אָכַל
הֵם שָׁתוּ הוּא שָׁתָה
הֵם הָלְכוּ הוּא הָלַךְ
הֵם בָּקְשׁוּ הוּא בָקַשׁ
הֵם מָצְאוּ הוּא מָצָא
הֵם שָׁמְעוּ הוּא שָׁמַע
הֵם יָרְאוּ הוּא יָרָא

פֶּרֶק ה'

הוא יצא מן הבית

קס מיכאל

תפוח

חיות: כבשים,
סוסים, פרים, ופרות

ראה מיכאל
את התפוח

ישב מיכאל על כסא בבית. הוא קם מעל הכסא. בבית הוא בקש תפוח. לא מצא מיכאל תפוח בבית. הוא יצא מן הבית. הוא הלך אלהשדה אשר ליד הבית. השדה גדול מאד. ראה מיכאל כבשים, סוסים, פרים, ופרות בשדה. אכלו החיות דשא בשדה. גם יש נהר קטן בשדה. שתו החיות מים מן הנהר. גם שתה מיכאל מים מן הנהר. מיכאל בקש תפוח בשדה. אין תפוחים בשדה-בעז. הוא הלך אל-שדה אחר. הוא בקש תפוחים בשדה. הוא ראה עצים רבים בשדה. הוא הלך אל-עץ. הוא לא ראה תפוחים בעץ. הוא הלך אל-עץ אחר. הוא לא ראה תפוחים בעץ. הוא הלך אל-עץ אחר. הוא לא ראה תפוחים בעץ! אחר-כך הוא ראה הר גדול. הוא הלך אל ההר. הוא עלה אל-ההר. הוא ראה עץ גדול על ההר. הוא הלך אל-עץ. הוא ראה תפוח בעץ!

עלה מיכאל

אמר מיכאל: "אני מצאתי תפוח! אני מצאתי תפוח!"
 הוא עלה על העץ הגדול. הוא לקח תפוח מן העץ. הוא ישב
 על העץ הגדול. הוא אכל את התפוח. הוא לקח תפוח
 אחר. הוא אכל את התפוח. אחריכן הוא ראה את יואל על
 ההר! למה יואל על ההר? יואל בקש את הכבש בהרים. לא
 ראה יואל את מיכאל כי מיכאל ישב בעץ הגדול.
 אמר מיכאל בקול גדול: "יואל, יואל! מצאתי תפוח בעץ!"
 לא שמע יואל את קול מיכאל. הלך יואל אל יער. אחריכן
 לקח מיכאל תפוח אחר מן העץ. הוא אכל את התפוח.

נפל מיכאל

נפל מיכאל מן העץ! גם תפוח נפל מן העץ. הכה התפוח
 את מיכאל על הראש!
 אמר מיכאל: "הוי!"
 אחריכן הוא קם. הוא לקח את התפוח אשר נפל מן העץ.
 הוא ירד מן ההר והלך בדרך הביתה. בדרך הוא שמע

דרך

הביתה = אל הבית

הוא ירד

קול־זאב! הוא ירא מאד כי הוא שָׁמַע קול־זאב! רָאָה מִיכָאֵל
עץ לִידֵּה־הָדָרָד. הוא הִלֵּךְ אֶל־הָעֵץ. הוא עָלָה עַל הָעֵץ. הוא יָשַׁב
בָּעֵץ. הוא בָּכָה כי הוא מָאֵד יֵרָא זֵאבִים.

הִיָּה בָּעֵז בְּבֵית. הוא לֹא רָאָה אֶת־מִיכָאֵל בְּבֵית.

הוא שָׁאֵל אֶת־חֲנָה: "מִיכָאֵל לֹא בְּבֵית. לָמָּה הוא לֹא פָּה? אֵיָּה
מִיכָאֵל?" לֹא יָדָעָה חֲנָה אֵיָּה יוֹאֵל. היא אָמְרָה אֶל־בָּעֵז: "לֹא
יָדַעְתִּי אֵיָּה יוֹאֵל!" שָׁאֵלָה חֲנָה אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ: "מִיכָאֵל לֹא בְּבֵית.
לָמָּה הוא לֹא פָּה? אֵיָּה מִיכָאֵל?" לֹא יָדַע יֹאשִׁיָּהוּ אֵיָּה יוֹאֵל.

(הוא) יָדַע
(היא) יָדָעָה
(אני) יָדַעְתִּי

(הוא) שָׁאֵל
(היא) שָׁאֵלָה

לֹא יָדַע יֹאשִׁיָּהוּ

הוא אָמַר אֶל־חֲנָה: "לֹא יָדַעְתִּי אֵיָּה יוֹאֵל!" שָׁאֵל יֹאשִׁיָּהוּ
אֶת־שָׂרָה: "מִיכָאֵל לֹא בְּבֵית. לָמָּה הוא לֹא פָּה? אֵיָּה מִיכָאֵל?"
לֹא יָדָעָה שָׂרָה אֵיָּה מִיכָאֵל. אָמְרָה שָׂרָה אֶל־יֹאשִׁיָּהוּ: "לֹא
יָדַעְתִּי אֵיָּה יוֹאֵל!" שָׁאֵלָה שָׂרָה אֶת־רַבֶּקָּה: "מִיכָאֵל לֹא בְּבֵית.
לָמָּה הוא לֹא פָּה? אֵיָּה מִיכָאֵל?" יָדָעָה רַבֶּקָּה אֵיָּה יוֹאֵל! אָמְרָה
רַבֶּקָּה: "אֲנִי יָדַעְתִּי אֵיָּה יוֹאֵל! הוא יָצָא מִן הַבַּיִת וְהִלֵּךְ
אֶל־הָהָרִים!" שָׁאֵל בָּעֵז: "לָמָּה הוא יָצָא מִן הַבַּיִת וְהִלֵּךְ
אֶל־הָהָרִים?" אָמְרָה רַבֶּקָּה: "לֹא יָדַעְתִּי!" יָצָא בָּעֵז מִן הַבַּיִת.
הוא הִלֵּךְ אֶל־הַשָּׂדֶה. הוא בִּקֵּשׁ אֶת מִיכָאֵל בַּשָּׂדֶה וְלֹא מָצָא
אוֹתוֹ שֵׁם. אַחֲרֵי־כֵן הוא הִלֵּךְ בַּדָּרֶךְ אֶל־הָהָרִים. הוא שָׁמַע

אֶת קוֹל־הַזְּאִבִּים. גַּם שָׁמַע בָּעֵז אֶת־קוֹל־מִיכָאֵל כִּי הוּא
 בָּכָה! הִלָּךְ בָּעֵז אֶל־הָעֵץ וְאָמַר: "מִיכָאֵל! לָמָּה אַתָּה בָּעֵץ?"
 אָמַר מִיכָאֵל: "אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל־זְאִבִּים!"
 אָמַר בָּעֵז: "יֵרֵד מִן הָעֵץ!"
 יֵרֵד מִיכָאֵל מִן הָעֵץ. הִלְכוּ בָּעֵז וּמִיכָאֵל הַבֵּיתָה.

(הוא) שָׁמַע
 (אני) שָׁמַעְתִּי
 יֵרֵד! (יֵרֵד)

פֶּרֶק ו'

מֵאֲכָל עַל הַשֻּׁלְחָן

בְּעֵז, חֲנָה, יֹאשִׁיָּהוּ, רִבְקָה, שָׂרָה, וּמִיכָאֵל בְּבֵית. יֹאשִׁיָּהוּ רָעַב מְאֹד כִּי הוּא לֹא אָכַל מֵאֲכָל כָּל־הַיּוֹם! מִיכָאֵל לֹא רָעַב כִּי הוּא אָכַל תַּפּוּחִים עַל הָהָר. נָתַן מִיכָאֵל לְיֹאשִׁיָּהוּ אֶת־הַתַּפּוּחַ אֲשֶׁר הוּא מֵצֵא בַּמִּדְבָּר. אָכַל יֹאשִׁיָּהוּ אֶת הַתַּפּוּחַ אֲשֶׁר מִיכָאֵל נָתַן לוֹ. הוּא מְאֹד שָׂמֵחַ כִּי מִיכָאֵל נָתַן לוֹ תַּפּוּחַ. הֵם יָשְׁבוּ לִידֵּה־הַשֻּׁלְחָן. חֲנָה שָׂמָה מֵאֲכָל עַל הַשֻּׁלְחָן. שָׁם בְּעֵז יָזִין וּמִים עַל הַשֻּׁלְחָן. שָׁם יֹאשִׁיָּהוּ אֶת הַתַּפּוּחַ עַל הַשֻּׁלְחָן. אָמַר בְּעֵז: "אֱלֹהִים נָתַן לָנוּ אֶת־הַמֵּאֲכָל!"

חֲנָה שָׂמָה מֵאֲכָל עַל הַשֻּׁלְחָן

הֵם אָכְלוּ אֶת־הַמֵּאֲכָל אֲשֶׁר חֲנָה שָׂמָה עַל־הַשֻּׁלְחָן. גַּם הֵם שָׁתוּ אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר בְּעֵז שָׁם עַל־הַשֻּׁלְחָן. בְּעֵז, חֲנָה וְהַיְלָדִים אָכְלוּ פְּרִי בָשָׂר וְלֶחֶם. שָׁתוּ בְּעֵז וְחֲנָה יָזִין וּמִים. לֹא שָׁתו

שֻׁלְחָן

מֵאֲכָל: פְּרִי, בָּשָׂר, וְלֶחֶם

יֹאשִׁיָּהוּ רָעַב

לָנוּ = לְ + אֲנַחְנוּ

אִישׁ שָׂמֵחַ
אֲנָשִׁים שָׂמְחוּ

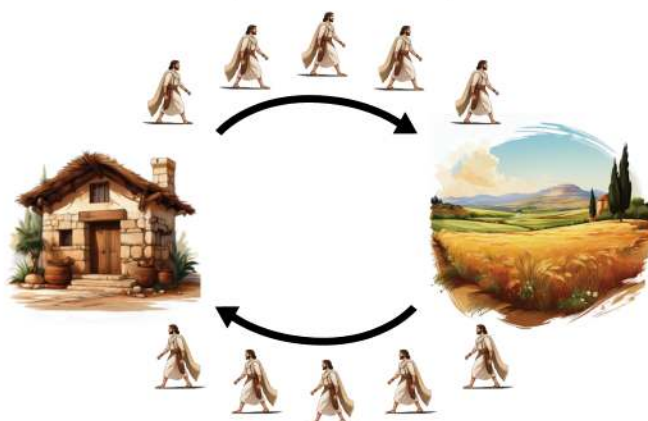
הַיְלָדִים = יְאֻשִּׁיהוּ,
רַבָּקָה, שָׂרָה, וּמִיכָאֵל

הַיְלָדִים זִין כִּי-אִם מָיִם. כָּל-הָאֲנָשִׁים בְּבֵית-בְּעֻז שְׂמֵחוּ.
שָׂאֵל בְּעֻז: "אֵיךְ יוֹאֵל? לָמָּה הוּא לֹא פֹה? יֵשׁ מֵאֲכָל רַב וְזִין
טוֹב בְּבֵית." "

אָמַר יְאֻשִּׁיהוּ: "הוּא בְּשָׂדֶה!"

קָם בְּעֻז. הוּא הֵלֵךְ אֶל-הַשָּׂדֶה. הוּא בִקֵּשׁ אֶת-יוֹאֵל בְּשָׂדֶה
וְלֹא מָצָא אוֹתוֹ! לֹא הָיָה יוֹאֵל בְּשָׂדֶה! שָׁב בְּעֻז אֶל הַבַּיִת.

הֵלֵךְ בְּעֻז אֶל-הַשָּׂדֶה

שָׁב בְּעֻז הַבַּיִתָּה

אָמַר בְּעֻז אֶל-בֵּיתוֹ: "לֹא הָיָה יוֹאֵל בְּשָׂדֶה!"

אָמַר בְּעֻז אֶל-יְאֻשִּׁיהוּ: "יְאֻשִּׁיהוּ, בּוֹא!"

יְאֻשִּׁיהוּ לֹא שָׂמַח כִּי הוּא רָעֵב!

קָם יְאֻשִּׁיהוּ. הֵלֵךְ בְּעֻז אֶל-הַשָּׂדֶה. הֵלֵךְ יְאֻשִּׁיהוּ אַחֲרֵי-בְעֻז.

הִלְכוּ בְעֻז וְיְאֻשִּׁיהוּ אֶל-הַשָּׂדֶה. הֵם בִּקְשׁוּ אֶת-יוֹאֵל בְּשָׂדֶה

וְלֹא מָצְאוּ אוֹתוֹ. אַחֲרֵי-כֵן שָׁבוּ בְעֻז וְיְאֻשִּׁיהוּ הַבַּיִתָּה.

שָׂאֵלָה חֲנָה: "הֲהִיךְ יוֹאֵל בְּשָׂדֶה?"

אָמַר בְּעֻז: "לֹא. הוּא לֹא הָיָה שָׁם."

בּוֹא!

שָׁב (הוּא)

שָׁבוּ (הֵם)

הָ...? הָ...?

הָהִיךְ...?

לכו! (הלך)

רכב בעז על סוס

(1) היה

(2) היו

חנה אמרה אל-בעז ויאשיהו: "לכו אל-ההרים, אל-היער, ואל-המדבר!"

הלכו בעז ויאשיהו אל הסוסים אשר היו בשדה. רכבו בעז ויאשיהו על סוסים. הם רכבו בדרך אל-ההרים. הם בקשו את-יואל בהרים ולא מצאו אותו שם. אחרי-כן רכבו בעז ויאשיהו אל היער. הם בקשו את-יואל ביער ולא מצאו אותו שם. אחרי-כן הם רכבו אל-המדבר. שמעו בעז ויאשיהו את-קול יואל במדבר. גם הם שמעו את-קול זאב במדבר! הם רכבו אל-יואל.

רץ יואל

מקל

זעק איש

כלם = כל + הם:
כל-האנשים

רץ יואל אל-הכבש אשר היה במדבר. גם רץ הזאב אל-הכבש! מצא יואל מקל בדרך. זעק יואל בקול גדול. הכה יואל את-הזאב על הראש! ירא הזאב. רכבו בעז ויאשיהו אל-יואל והזאב. הם זעקו בקול מאד גדול. גם הכה בעז את-הזאב על הראש. שב הזאב אל-ההרים כי הוא מאד ירא את-האנשים. שמחו מאד יואל, בעז ויאשיהו כי לא אכל הזאב את-יואל ואת-הכבש!

יואל: "הללויה! הללויה!"

כלם הלכו בדרך הביתה עם הכבש הקטן.

היו בבית חנה, שרה, מיכאל ורבקה. הם לא שתו מים ולא אכלו בשר ולחם כי הם יראו. הם יראו כי יש זאבים במדבר וגם כי האנשים היו במדבר ולא היו בבית.

שאלה רבקה: "למה אב ויאשיהו לא שבו מן המדבר עם יואל והכבש? יש זאבים במדבר וזאבים אכלו פרות, כבשים

ירא = יראו

אב: בעז

וְאֲנָשִׁים!" הִלָּכָה רַבָּקָה אֶל־הַשָּׂדֶה. הִיא בָּכְתָה שֶׁ כִּי לֹא שָׁבוּ הָאֲנָשִׁים מִן הַמִּדְבָּר וְכִי יֵשׁ זָאֲבִים רַבִּים בַּמִּדְבָּר! הֵלְכוּ מִיכָאֵל וְשָׂרָה אַחֲרֵי־רַבָּקָה אֶל־הַשָּׂדֶה. גַּם שָׂרָה בָּכְתָה בַּשָּׂדֶה עִם רַבָּקָה. מִיכָאֵל לֹא בָכָה כִּי הוּא לֹא יָרָא. הוּא לֹא נִעְרָה קִטְנָה כִּי־אִם נָעַר גָּדוֹל. הוּא לֹא יָרָא זָאֲבִים! אַחֲרֵי־כֵן הִלָּכָה חֲנָה אֶל־הַשָּׂדֶה.

אָמְרָה חֲנָה: "הִנֵּה! שָׁבוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים מִן־הַמִּדְבָּר עִם הַכֶּבֶשׂ!" רָצוּ חֲנָה וְכָל־הַיְלָדִים אֶל־בָּעֵז, יוֹאֵל וַיֵּאשְׁיֶהוּ. אָמַר בָּעֵז אֶל־כָּלֶם: "הִנֵּה, יוֹאֵל וְהַכֶּבֶשׂ אֲשֶׁר הֵלֵךְ אֶל הַמִּדְבָּר!"

שָׁמְחָה חֲנָה וְאָמְרָה: "הַלְלוּיָהּ! הַלְלוּיָהּ! אֲדֹנִי טוֹב! הַלְלוּיָהּ!" הֵם שָׁבוּ אֶל־הַבַּיִת עִם יוֹאֵל. בַּבַּיִת כָּלֶם שָׁמְחוּ. הֵם שָׁתוּ מַיִם וַיֵּין. גַּם הֵם אָכְלוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ הַקָּטָן אֲשֶׁר הֵלֵךְ אֶל־הַמִּדְבָּר!

לֶחֶם	מִי אָכַל אֶת־הַפָּרִי?
פָּרִי	אֶת־מָה הֵם שָׁתוּ בְּבֵית?
בָּשָׂר	לָמָּה לֹא הָיָה יוֹאֵל בְּבֵית?
מֵאֲכָל	אֶת־מִי בִקֵּשׁ יֵאֻשְׁיָהוּ?
שִׁלְחָן	הֲמִצָּא יֵאֻשְׁיָהוּ אוֹתוֹ?
יְלָדִים	אָנָּה הָלְכוּ בְּעִזּוֹ יֵאֻשְׁיָהוּ?
שָׁמַחוּ	עַל־מָה רָכְבוּ בְּעִזּוֹ יֵאֻשְׁיָהוּ?
עֵתָּה	אֶת־מָה מִצָּא יוֹאֵל בַּמִּדְבָּר?
אוֹתוֹ	לָמָּה זָעַק בְּעִזּוֹ?
שָׁב	אֶת־מָה הִכָּה בְּעִזּוֹ?
בּוֹא	אֶת־מָה שָׁמְעוּ בְּעִזּוֹ יֵאֻשְׁיָהוּ בַּמִּדְבָּר?
דֶּרֶךְ	
הָיָה	
רָכַב	
מִהֲרָה	
אֲשֶׁר	
מִקָּל	
זָעַק	
רֹאשׁ	
נָס	
מִלְפָּנַי	
הַלְלוּיָהּ	
עַם	
הִנֵּה	
אֲדֹנָי	

פֶּרֶק ז': בִּירוּשָׁלַיִם

בִּירוּשָׁלַיִם רְחוֹב

הָיוּ לְבַעַז כְּבָשִׁים רַבִּים. הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ בָּעִז, חֲנָה, וְהַיָּלָדִים יְרוּשָׁלַיִם עִם אַרְבָּעָה כְּבָשִׁים. הֵם חָפְצוּ לְמַכֵּר אֶת הַכְּבָשִׁים. גַּם הֵם חָפְצוּ לְקַנּוֹת בִּיצִים שֵׁם. בִּקְשׁוּ חֲנָה יֹאשִׁיָּהוּ וְשָׂרָה בִּיצִים בְּרְחוֹב. מִיכָאֵל וְרִבְקָה מָכְרוּ כְּבָשִׁים עִם בָּעִז.

יְרוּשָׁלַיִם עִיר גְּדוֹלָה. יֵשׁ אֲנָשִׁים רַבִּים בְּרְחוֹב בִּירוּשָׁלַיִם. מָה עָשׂוּ אֲנָשִׁים בְּרְחוֹב? הֵם מָכְרוּ. מָה הֵם מָכְרוּ בְּרְחוֹב? מֵאֵל, בְּגָדִים, חֵיּוֹת וְכָלִים רַבִּים מָכְרוּ אֲנָשִׁים בְּרְחוֹב בִּירוּשָׁלַיִם. גַּם אֲנָשִׁים קָנוּ אֶת-אֵלָה שֵׁם.

מָכַר הָאִישׁ קָנָה הַנַּעַר

יְרוּשָׁלַיִם: אֵל

יְרוּשָׁלַיִם

אַרְבָּעָה (4)

חֶפֶץ + ב

בִּיצִים

בְּגָדִים

חֵיּוֹת

כָּלִים

לְמַכֵּר (מָכְרוּ) →
לְקַנּוֹת (קָנוּ)

חנה יאשיהו ושרה מצאו ברחוב איש אשר מכר מאכל.
 אמר האיש: "יש לי בשר ולחם. יש לי מאכל רב!"
 שאלה חנה את יאשיהו: "הי'ש לאיש ההוא ביצים?"
 יאשיהו: "לא ידעתי."

קרב יאשיהו אל המכר. שאל יאשיהו את המכר: "הי'ש לך ביצים?"

אמר המכר: "יש לי ביצים, לחם, בשר ופרי!"

אמר יאשיהו אלי-אמו: "יש למכר הזה ביצים."

נתנה חנה כסף ליאשיהו. יאשיהו לקח את הכסף מן אמו.

שאל יאשיהו את המכר: "כמה ביצים יש לך?"

אמר המכר: "יש לי ביצים רבות!"

המכר: האיש אשר
 מכר מאכל

אמו = אם יאשיהו

חמישים (50)

נתן ל
 לקח + מן

נתן (זכר)

נתנה (נקבה)

לקח (זכר)

לקחה (נקבה)

נתן נער כסף לקחה נערה כסף

יאשיהו: "חפצתי לקנות חמישים ביצים!"

המכר: "שלושה כסף..."

יאשיהו: "שלושה כסף? זה כסף רב!"

המכר: "החפצת לקנות ביצים אם לא?"

יאשיהו: " ... תן לי את הביצים."

המכר: "תן לי את הכסף!"

נתן יאשיהו למכר את הכסף. לקח המכר את הכסף מן

יאשיהו. המכר מכר את הביצים. קנה יאשיהו את הביצים.

יאשיהו אמר למכר: "אתה חזיר."

לא שמע המכר את יאשיהו כי היו אנשים רבים ברחוב.

שאל המכר: "מה אמרת?"

אמר יאשיהו: "לא אמרתי מאומה!"

אמרה שרה: "אני שמעתי! אמרת 'אתה חזיר'!"

חנה: "בני, זה לא טוב."

יאשיהו: "לא אמרתי 'אתה חזיר'!"

שרה: "שמעתי!"

המכר אמר: "הסו!"

הם שבו אל בעז רבקה ומיכאל.

אמרה חנה לבעז: "עשה יאשיהו רעה."

בעז: "מה הוא עשה?"

חנה: "הוא אמר למכר 'אתה חזיר'."

שאל בעז את יאשיהו: "מה עשית?"

ירא יאשיהו את אביו. הוא לא אמר מאומה.

יאשיהו: "....."

בעז: "לא עשית טוב, בני! למה עשית את הרעה הזאת?"

החפצת ... ? =
ה + חפצת ... ?

תן!

חזיר

"הסו!"

אביו = אבי יאשיהו

יֹאשִׁיָּהוּ: "חֲפֹץ הַמֶּכֶר בְּכֶסֶף רַב! לֹא חֲפָצְתִּי לָתֵת לוֹ אֶת
הַכֶּסֶף!"

בַּעַז: "זֶה לֹא טוֹב בְּנִי. לֹא עָשִׂיתָ טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה."
יֹסֵר בַּעַז אֶת יֹאשִׁיָּהוּ. אֵב טוֹב בַּעַז.

נָתַן (לָתֵת)

שֵׁם הַפֻּעַל (Infinitive)

רָחוּב	שָׁתָה (לְשָׁתוֹת)	מָכַר (לְמָכֵר)	יָדַע (לְיָדַעַת)
מָכַרוּ (לְמָכֵר)	קָנָה (לְקָנוֹת)	שָׁמַע (לְשִׁמְעַ)	לָקַח (לְלָקַחַת)
בְּגָדִים	רָאָה (לְרֹאוֹת)	מָצָא (לְמַצֵּא)	הִלְךְ (לְהִלָּכֵת)
חַיּוֹת			נָתַן (לָתֵת)
כָּלִים			
קָנוּ (לְקָנוֹת)			
חֲפָצֵי		בָּקַשׁ (לְבַקֵּשׁ)	אָכַל (לְאָכֹל)
בִּיּוֹצִים			אָמַר (לְאָמֹר)
נִשְׁאַרוּ			
אָמַר			
שָׁאַלָה			
יָדַעְתִּי (לְיָדַעַת)			
קָרַב			
נִתְּנָה			
מְאוּמָה			
יֹסֵר			

פִּעְלִים (Verbs)

יחיד (Singular)

אֲנִי הִלַכְתִּי	אֲנִי אָכַלְתִּי	אֲנִי יִשְׁבֹּתִי
הוא הִלָךְ	הוא אָכַל	הוא יִשֵּׁב
היא הִלְכָה	היא אָכְלָה	היא יִשְׁבֶּה
אַתָּה הִלַכְתָּ	אַתָּה אָכַלְתָּ	אַתָּה יִשְׁבֹּתָ
אַתָּה הִלַכְתְּ	אַתָּה אָכַלְתְּ	אַתָּה יִשְׁבֹּתְ
אֲנִי קָנִיתִי	אֲנִי רָאִיתִי	אֲנִי שָׁתִיתִי
הוא קָנָה	הוא רָאָה	הוא שָׁתָה
היא קָנְתָה	היא רָאָתָה	היא שָׁתְתָה
אַתָּה קָנִיתָ	אַתָּה רָאִיתָ	אַתָּה שָׁתִיתָ
אַתָּה קָנִיתְ	אַתָּה רָאִיתְ	אַתָּה שָׁתִיתְ

Irregular

Questions

אֲנִי נָתַתִּי	מָה עָשׂוּ אֲנָשִׁים בְּרַחוּב?
הוא נָתַן	אָנָּה הִלְכוּ בְּעִז, חֲנָה, וְהַלְדִּים?
היא נָתַתָּה	מָה הֵם חָפְצוּ לְמַכֵּר בְּרוּשָׁלַיִם?
אַתָּה נָתַתָּ	מָה הֵם חָפְצוּ לְקִנּוּת שָׁם?
אַתָּה נָתַתְּ	מִי נִשְׁאַר?
	מָה שָׁאַלָה חֲנָה אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ?
	מָה נָתַתָּה חֲנָה לְיֹאשִׁיָּהוּ?
	מָה לָקַח יֹאשִׁיָּהוּ?
	כָּמָה בִּיעִים הָיוּ לְמַכֵּר?
	מָה נָתַן יֹאשִׁיָּהוּ לְמַכֵּר?
	אֶת־מִי יָרָא יֹאשִׁיָּהוּ?
	הֲקָנָה יֹאשִׁיָּהוּ אֶת־הַבִּיעִים?
	מִי מָכַר אֶת־הַבִּיעִים?
	מָה עָשָׂה בְּעִז לְיֹאשִׁיָּהוּ?

פָּרָק ח'

וַיֹּאמֶר בַּעַז בְּקוֹל גָּדוֹל: "יֵשׁ לִי אַרְבָּעָה כְּבָשִׂים לְמִכְרָם. בּוֹאוּ לִקְנוֹת אֶת־הַכְּבָשִׂים!"

קָרְבָה אִשָּׁה עֲנִיָּה אֶל בַּעַז. הִיא הִתְחַנְנָה אֶל־בַּעַז: "אֵין לִי מֵאֵכֶל. אֵין לִי מַיִם. אֵין לִי כֶסֶף. תִּתֶּנָּא לִי כֶסֶף. חֲפָצְתִּי לִקְנוֹת לֶחֶם. אֵין לִי כֶסֶף לִקְנוֹת לֶחֶם וְאֵין אָדָם אֲשֶׁר נָתַן לִי מֵאֵכֶל אוֹ כֶסֶף."

הִתְחַנְנָה הָעֲנִיָּה

וַיֹּאמֶר בַּעַז לָאִשָּׁה: "הִנֵּה. יֵשׁ לִי כֶסֶף. קַחִי אֶת־הַכֶּסֶף הַזֶּה וּקְנִי לֶחֶם. וְיִבְרַכְךָ יְהוָה!" וַיִּתֵּן בַּעַז כֶּסֶף לָאִשָּׁה. הִיא לָקְחָה אֶת־הַכֶּסֶף מִן בַּעַז.

וַתֹּאמֶר הָעֲנִיָּה: "יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אִישׁ טוֹב וַיֵּרָא־לָאֱלֹהִים. וְיִבְרַכְךָ יְהוָה!" וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לִקְנוֹת יֵין! הִיא בִקְשָׁה יֵין בְּרָחוּב. הִיא מְאֹד אֶהְבָּה יֵין! הִיא קִנְתָּה יֵין כִּי הִיא חֲפָצָה לְשִׁתּוֹת אוֹתוֹ. וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה הַבִּיתָה לְשִׁתּוֹת אֶת הַיֵּין! בֵּיתָה הִיא שִׁתָּתָה כָּל־הַיֵּין. אַתְרִיכֵן הִיא שָׁבָה אֶל הָרָחוּב לְהִתְחַנֵּן עוֹד. כָּל־יוֹם עֲשִׂתָה הָעֲנִיָּה כֵן. הָעֲנִיָּה רָעָה מְאֹד וְלֹא עֲשִׂתָה טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה. לֹא יָדַע בַּעַז כִּי הִיא עֲשִׂתָה כֵן כָּל־יוֹם כִּי הוּא יֹשֵׁב בְּבֵית־לֶחֶם וְלֹא רָאָה אוֹתָהּ בִּירוּשָׁלַיִם. כָּל־סָעָד יָדְעוּ כִּי הִיא אִשָּׁה שְׂכֵרָה.

אַתְרִיכֵן קָרְבוּ שְׁלוֹשֶׁת אַנְשִׁים אֶל בַּעַז. הֵם חֲפָצוּ לִקְנוֹת

וַיֹּאמֶר = אָמַר
וַתֹּאמֶר = אָמְרָה

עֲנִיָּה

עֲנִיָּה: אִשָּׁה אֲשֶׁר
אֵין לָהּ כֶסֶף אוֹ זָהָב

אָדָם = אִישׁ אוֹ אִשָּׁה

תֵּן! → קַח!
תִּנֵּי! → קַחִי!

קָנִי!

וַיִּתֵּן = נָתַן

וַיֵּרָא = רָאָה
וַתֵּלֶךְ = הִלְכָה

אֶהְבָּה

עֲשִׂתָה כֵן:
קִנְתָּה יֵין כָּל־יוֹם
מִמֶּנּוּ: מִן הָאִישׁ
כָּל־סָעָד = כָּל הָאֲנָשִׁים
אִשָּׁה שְׂכֵרָה = אִשָּׁה
אֲשֶׁר שִׁתָּתָה יֵין רַב

רעב הנער:
הילד חפץ לאכל

ויהי = היה
ותהי = היתה
איש = איש + לה
איש = איש + לי

כבשים ממנו. כלם נתנו לו כסף לקנות כבשים. לקח בעז
את הכסף מן האנשים. הם קנו את הכבשים. מכר בעז
שלושת כבשים. הוא לא מכר כבש אחד כי אין אדם אשר
חפץ לקנות אותם.

ותהי עניה אחרת ברחוב. אישה מת ויש לה בן רעב
בבית. היא קרבה אל בעז להתחנן.
ותאמר העניה אל בעז: "אדני. אני עניה. בני רעב.
הוא בבית ואין לי מאכל לתת לו. גם אין לי כסף ואישי מת.
תנא לי כסף."

מת האיש

לבגד = ל + בג + לד

קחי!
קני!
תני!

חלב

אכל!
שתה!

ימים (יום) ↔ לילה

ויאמר בעז לאשה: "הנה. יש לי כסף. קחי את הכסף
הזה וקני לחם ותני לבגד. יברכך יהוה!" ויתן בעז כסף
לעניה. לקחה העניה את הכסף מן בעז.
ותאמר העניה: "אתה איש טוב. נתת לי כסף רב. עתה
ידעתי כי אתה ירא-יהוה אלהי ישראל. יברכך יהוה!"
ותלך האשה לקנות בשר לחם וחלב! היא שבה הביתה.
ויהי בנה הקטן בבית. הוא רעב מאוד כי לא אכל מאכל
שלושה ימים!

ותאמר האם לבנה: "הנה מאכל! היה איש טוב ברחוב
אשר נתן לי כסף לקנות מאכל. הוא ירא את-יהוה. אכל את
הלחם והבשר ושתה את החלב אשר קניתי ברחוב."
ויאמר הבן הקטן: "הללילה! יהוה טוב! הוא נתן לנו את

המאכל הזה! עתה ידעתי כי יהוה טוב!" אכלו הילד ואמו
בשר ולחם. גם שתו מים וחלב. הם שמחו מאוד בטוב יהוה.

ויהי צהריים. ראה בעז את השמש בשמים. הוא חפץ
לצאת מירושלים לפני מבוא השמש כי לא טוב ללכת בדרך
בלילה. בלילה יש אנשים רעים בעיר ובדרך.

ויאמר בעז ליאשיהו ומיכאל: "שאו את-הכלים הביצים
והשקים." הם נשאו את-הכל.

ויאמר בעז: "בואו!" וילך בעז אל שער העיר לצאת אל
בית-לחם. וילכו חנה והילדים אחרי-בעז. יצאו בעז חנה
והילדים מירושלים לפני מבוא השמש כי הם חפצו לשוב
הביתה לפני הלילה.

וילכו = הלכו

עֲנִיָּה	מָה חָפֵץ בַּעַז לְמַכֵּר?
הַתְּחַנֵּנָה	כִּמָּה כְּבָשִׁים חָפֵץ בַּעַז לְמַכֵּר?
יִבְרָכֶךָ	אֵיפֹה מִכֵּר בַּעַז אֶת־הַכְּבָשִׁים?
יִזְ	מִי הַתְּחַנֵּנָה אֶל בַּעַז?
אֶהְבָּה	מָה חֲפָצָה הָעֲנִיָּה?
מִמֶּנּוּ	מָה נָתַן בַּעַז לָעֲנִיָּה?
כֹּלָם	מָה קִנְיָתָה הָעֲנִיָּה בְּכֶסֶף אֲשֶׁר בַּעַז נָתַן לָהּ?
רָעַב	כִּמָּה כְּבָשִׁים שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים קָנוּ?
מֵת	לָמָּה חָפֵץ בַּעַז לָצֵאת מִירוּשָׁלַיִם לִפְנֵי מְבוֹא־הַשֶּׁמֶשׁ?
חֵלֶב	מָה נִשְׂאוּ יֹאשִׁיָּהוּ וּמִיכָאֵל?
צְהָרִים	
יָצָא	
מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ	
נִשְׂאוּ	
שֻׁקִּים	
שָׁעַר	

פֶּרֶק ט'

הכוכבים

השמש

הירח

הארץ

ויצאו = יצאו

דברו

ויבואו = באו

ויראו = ראו

בידם = ב + יד + אנשים

חרב

כספי = כסף + לי

כסףד = כסף + לד

וירץ = רץ

השליך האיש
את-האבן

כיס

כיסו = כיס + בעז

ויקחו = לקחו

ויצאו בעז חנה והילדים מירושלים לשוב הביתה. וילכו
בדרך מירושלים אל-בית-לחם. הם דברו על השמים והארץ
על חיות, על עוף-השמים, על השמש, הירח והכוכבים. הם
שמחו מאוד על טוב-יהוה. שחקו מיכאל ורבקה בדרך.
ויבואו חמשת-אנשים רעים מן המדבר ויש חרבות בידם!
ויראו מיכאל ורבקה את-האנשים. הם זעקו כי יראו מאוד.
וירץ בעז אל-רבקה ומיכאל. גם רצו האנשים אל-בעז
והילדים. כלם יראו מאוד.

ויאמרו האנשים: "תן לנו את-הסוסים, וכל-כסףד!"

ויאמר בעז: "הנה כספי. קחו אותו ולכו!"

השליך בעז את כיסו אל-האנשים.

ויקחו האנשים את הכסף. מנה איש אחד את-הכסף:

"אחד, שנים, שלושה, ארבעה..."

שחקו מיכאל ורבקה

חָרָה לְאִישׁ (חָרָה + לְ)

וַיֹּאמְרוּ "הֲאִין לָךְ עוֹד כֶּסֶף? אֶתָּה כָּלֵב מֵת!"

חָרָה לְאִנְשִׁים כִּי הָיָה לְבַעַז מַעֲט כֶּסֶף. וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים אֶת
בֵּת בַּעַז הַגָּדוֹלָה, שָׂרָה. שָׂרָה נִעְרָה יָפָה מְאֹד. אִין נִעְרָה
יָפָה כְּשָׂרָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וַיְכּוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־בַּעַז וַיִּקְחוּ
אֶת־הַסּוּסִים אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־שָׂרָה! וַתִּזְעַק שָׂרָה וַיִּרְכְּבוּ
הָאֲנָשִׁים אֶל־הַמִּדְבָּר עִם שָׂרָה. וַיִּזְעַק בַּעַז וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדוֹ
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה.

וַיִּתְפַּלֵּל בַּעַז

וַיִּקְרַע בַּעַז אֶת בְּגָדוֹ

וַיְהִי אִישׁ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר שָׁמַע אֶת־קוֹל־שָׂרָה. הוּא גְבוּר
חֵיל וַיֵּרָא־יְהוָה וּשְׁמוֹ פִּינְחָס. אִין אִישׁ כְּפִינְחָס בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.
הוּא הָיָה הָאִישׁ הַגָּדוֹל בְּבֵיתוֹ כִּי מֵת אָבִיו. וַיֵּרֶץ פִּינְחָס אֶל
סוּסוֹ וַיֵּרָא אֶת־הָאֲנָשִׁים וְאֶת־שָׂרָה בַּמִּדְבָּר. וַיִּרְכַּב בְּדֶרֶךְ אֶל
הָאֲנָשִׁים וַיֵּרָא אֶת־בַּעַז, תָּנָה וְהִילָדִים. וַיִּקְרַב אֶל בַּעַז וַיֹּאמֶר:
"מָה לָּךְ? שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל נִעְרָה בַּמִּדְבָּר. גַּם רָאִיתִי אוֹתָהּ
וְחִמַּשְׁת אֲנָשִׁים עַל סוּסִים. מִי הַנִּעְרָה אֲשֶׁר זָעָקָה בַּמִּדְבָּר?"
וַיֵּגֵד בַּעַז לְפִינְחָס: "בָּאוּ חֲמִשָּׁת אֲנָשִׁים מִן הַמִּדְבָּר וַיִּקְחוּ
אֶת־שָׂרָה, בְּתִי. לָךְ, הֲצַל אוֹתָהּ מִיַּד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה!"

כָּלֵב

מַעֲט כֶּסֶף ← כֶּסֶף רַב

כְּשָׂרָה (כְּ + שָׂרָה)
וַיִּקְחוּ = לָקְחוּ

יָפָה לֹא יָפָה

וַתִּזְעַק = זָעָקָה

גְבוּר חֵיל

עָלָיו: עַל הַסּוּס
אָבִיו = אֲבִי־פִינְחָס
וַיֵּרָא = רָאָה

בְּתִי = בֵּת + לִי

וַיֵּגֵד (הִגִּיד)
וַיֹּאמֶר (אָמַר)

אני הייתי (הוא היה)

ויגד (הגיד) = ויאמר (אמר)

ואלך = הלכתי

וארא = ראיתי

מדברה = אל המדבר

ויהיו = היו

(עקבות) עקבי־אנשים

ברכה

וימצאו = מצאו

ותשמח = שמחה

ותגד (הגידה) =

ותאמר (אמרה)

מהם = מן + הם

ויראו = יראו

עשרים (20)

וישא = נשא

וישלך = השליך

בני־הבליעל:

אנשים מאוד רעים

חבלים

וישובו = שבו

וישיבו = השיבו

וירכב פינחס אל ביתו ויגד לאנשי־ביתו: "הייתי בדרך עם סוסי. שמעתי קול־נערה במדבר. ואלך אל־סוסי וארא את האנשים הרעים אשר לקחו את־הנערה. וירכבו האנשים עם הנערה אל המדבר. בואו! הצילו אותה מידי־האנשים הרעים האלה!" וירכבו כל־אנשי־ביתו וילכו מדברה להציל שרה מידי־האנשים. ויהיו פינחס ואנשי־ביתו בדרך ויראו את־עקבי־סוסי־האנשים אשר לקחו את־שרה. וירכבו עוד ויבקשו במדבר כ־הערב. וימצאו אנשי־בית־פינחס את־שרה והאנשים ליד־ברכה. ותשמח שרה מאוד כי היא ידעה כי הם באו להציל אותה. ותזעק שרה אל־פינחס ואנשי־ביתו ותגד: "באו האנשים האלה להציל אותי!" ויראו האנשים הרעים את־פינחס ואנשי־ביתו ויראו כי האנשים אשר היו עם פינחס רבים מהם. ויאמר פינחס: "תנו לנו את־הנערה, הסוסים, והכסף אשר לקחתם מן בעז בדרך!" וישלך אחד האנשים את כיס־בעז אל־רגלי־פינחס. וישא פינחס את־הכיס ויתן אותו לרעהו. ותרך שרה אל־פינחס ויאסרו אנשי־פינחס את־בני־הבליעל בחבלים. וישבו כלם אל־בעז חנה והילדים וישיבו את־שרה!

ויאסרו את־האיש בחבלים

וַיִּהְלְלוּ אֶת־יְהוָה לֵאמֹר: "אֵין אֱלֹהִים כִּיהוָה בְּכָל הָאָרֶץ! גַּם
אֵין אֵל כָּמֹהוּ בְּשָׁמַיִם! כָּל־אֱלֹהֵי־אָדָם זָהָב וְכֶסֶף. יְהוָה הוּא
מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ! הֲלֹלוּ יְהוָה, הֲלֹלוּ יְהוָה!"
וַיִּרְכְּבוּ פִּינְחָס וְכָל־אֲנָשֵׁי־בֵיתוֹ יְרוּשָׁלַיִם. וַיִּתְּנוּ
אֶת־בְּנֵי־הַבְּלִיעַל לְאֲנָשֵׁי־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂמוּ אוֹתָם בְּבֵית־הַכֶּלֶא.

בֵּית־הַכֶּלֶא

אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה שָׁבוּ פִּנְחָס וְאֲנָשָׁיו אֶל בְּעֹז וּבֵיתוֹ.
וַיִּדְּבְּרוּ עַל חֲסְדֵי־יְהוָה. וַיִּשְׁמְחוּ כֻלָּם כִּי הֲצִילוּ אֶת־שָׁרָה
מִיַּד־בְּנֵי־הַבְּלִיעַל. וַיַּגֵּד בְּעֹז לְפִינְחָס לְפָנֶי־כָלָם: "אֵין אִישׁ
כָּמוֹךָ בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כִּי הֲצִלָּתָ אֶת־בְּתִילִי וַיִּשְׁתַּנוּ וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁרִי: "הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ."

וַיִּהְלְלוּ = הֲלִלוּ

לֵאמֹר (אָמַר)

אֱלֹהִים = אֵל

כִּיהוָה: כָּמֹהוּ

וַיִּשְׂמוּ = שָׁמוּ

אוֹתָם = אֶת־הָאֲנָשִׁים

אֲנָשָׁיו = אֲנָשֵׁי־פִינְחָס

וַיִּשְׁתַּנוּ = שָׁתוּ

וַיֹּאכְלוּ = אָכְלוּ

וַיִּשְׁמְחוּ = שָׁמְחוּ

כָּמוֹךָ = כְּמוֹ + אַתָּה

לְשִׁיר

(וַיִּשְׁרִי אֲנָשִׁים)

פרק י'

ויצו המלך

סריסיהמלך

עשרה (10)

סריסיו =

סריסיהמלך

ועש = עשה

הישר: הטוב

ויצו = צוה

נגד = לפני

מעשים < עשה

אלי = אל + אני

אליו = אל + הוא

עבדים וסריסים:

אנשים אשר עמדו

לפניהמלך ועשו

כאשר דבר המלך

אתכם = את + אתם

גב האיש אתהזהב

הבאתם (להביא)

ונהי = היינו

ונלך = הלכנו

ונגב = גנבנו

ונקח = לקחנו

ונביא = הביאנו

ויהיו בני־בליעל בבית־הפלא בירושלם עשרה ימים. ויהי יהויקים מלך־ישראל. וייראו בני־ישראל את־המלך כי עשה מעשים רעים בארץ ולא אהב את־יהוה ואת־הישר בעיניו עשה. וישמע יהויקים כי היו חמשת־אנשים בבית־הפלא ויצו המלך לסריסיו להביא אותם לפניו כי הוא חפץ לדעת מי האנשים, מה הם עשו, ולמה האנשים היו בבית־הפלא. וביאו סריסיהמלך את־האנשים נגד המלך. וירא יהויקים כי הם עבדיו אשר הוא שלח לגנוב כסף ולעשות מעשים רעים בארץ־יהודה! ויאמר המלך: "מה עשיתם ולמה הייתם בבית־הפלא? אני שלחתי אתכם לגנוב כסף וזהב בארץ ולהביא אלי. איזה הכסף? למה לא גנבתם כסף וזהב ולא הבאתם אותם אלי? למה לא עשיתם כאשר חפצתי?"

וייראו האנשים מאוד ויגידו אליו: "יצאנו מירושלם כאשר צוית אותנו לעשות ונלך אל־ערים רבות בארץ ישראל ובארץ יהודה ונגב כסף רב ונקח נערה ונביא אותה אל־

שלח האיש את־האגרת
אל־רעהו

הַמִּדְבָּר וְנֹאכַל וְנָהִי שֵׁם עַד הָעָרֶב וַיָּבֹאוּ אֵלֵינוּ גִבּוֹר חֵיל
וַיִּאֲנָשׁוּ וַיֹּאסְרוּ אוֹתָנוּ בַּחֲבָלִים וַיָּבִיאוּ אוֹתָנוּ יְרוּשָׁלַיִם
וַיִּשְׁמְעוּ אוֹתָנוּ בְּבֵית־הַכֶּלֶא וְנָהִי שֵׁם עֲשָׂרָה יָמִים. וַיַּחַר
לַמֶּלֶךְ כִּי לֹא עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר הוּא חָפֵץ וְכִי לֹא הֵבִיאוּ אֵלָיו
אֶת־הַזֶּהָב וְהַכֶּסֶף אֲשֶׁר הוּא חָפֵץ. וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ לְסָרִיסָיו:
”הָשִׁיבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶל־בֵּית־הַכֶּלֶא וְהָמִיתוּ אוֹתָם
בְּחָרֶב!” וַיָּשִׁיבוּ סָרִיסֵי־הַמֶּלֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֶל־בֵּית־הַכֶּלֶא.
אַחֲרֵי שְׁלֹשָׁה יָמִים שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ אֶל בֵּית־הַכֶּלֶא
וַיָּבִיאוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים מִחוּץ לָעִיר וַיָּמִיתוּ אוֹתָם שָׁם.
וַיְהִי יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ רָע וְלֹא עָשָׂה טוֹב בְּעֵינֵי־יְהוָה. וַיִּשְׁמְעוּ
כָּל־יְרוּשָׁלַיִם כִּי הָמִית הַמֶּלֶךְ אֶת־אֲנָשָׁיו וַיִּירָאוּ כָּל־מָאֵד כִּי
יִדְּעוּ כִּי יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ רָע.

הָשִׁיבוּ!

הָמִיתוּ!

לְהָמִית

וַיָּשִׁיבוּ כָּל־
סָבִיב לָאֵשׁ

אֵשׁ

וַיְהִי פִּינָחַס וְאֲנָשָׁיו עִם בָּעֵז וּבֵיתוֹ יוֹמָיִם וַיְהִי עָרֶב וַיָּשִׁיבוּ
כָּל־סָבִיב לָאֵשׁ וַיִּשְׁאֵל מִיכָאֵל אֶת־פִּינָחַס לִפְנֵי־כָל־עַם: ”מָה
עֲשִׂיתֶם וְאֵיךְ הִצַּלְתֶּם אֶת־אֲחֹתִי מִן בְּנֵי־הַבָּלָעַל אֲשֶׁר לָקְחוּ
אוֹתָהּ וַהֲבִיאוּ אוֹתָהּ אֶל־מִדְבָּר?” וַיִּסְפֹּר פִּינָחַס לְמִיכָאֵל
עַל־מַעֲשֵׂיהֶם וְאֵיךְ הִצִּילוּ אֶת־עַרְהָ: ”רָכַבְנוּ עַל סוּסֵינוּ
בַּמִּדְבָּר כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הָעָרֶב וְנִרְאָה אֵשׁ בַּמִּדְבָּר וְנָלַךְ
אֶל־הָאֵשׁ וְנִרְאָה אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָקְחוּ אֶת־אֲחֹתִי

לָהֶם: לְאֲנָשִׁים

יּוֹמָיִם = שְׁנֵי־יּוֹמָיִם

אֲחֹתָךְ = אֲחֹת + לָךְ

וַיִּסְפֹּר = סִפֵּר:

לְדַבֵּר עַל דְּבָרִים אוֹ

עַל מַעֲשִׂים אֲשֶׁר הָיוּ

תְּמוּלָּה

וְנִרְאָה = רָאִינוּ

וַנֹּאסֶר = אָסְרָנוּ

וַנָּשִׁים = שְׁמֵנוּ

וַתָּבִיא = הֵבִיאָה

דָּבֶשׁ

לְהִתְחַתֵּן

וַנֹּאסֶר אֹתָם וַנָּבִיא אֹתָם יְרוּשָׁלַיִם וַנָּשִׁים אֹתָם
בְּבֵית־הַכֶּלָא."

וַיִּרְעֲבוּ פִּינְחָס וְאֲנָשָׁיו וַתָּבִיא חָנָה אֲלֵיהֶם בָּשָׂר לֶחֶם וְדָבֶשׁ
וַתִּתֵּן חָנָה לָהֶם לֶאֱכֹל וַיִּקְוֹמוּ פִּינְחָס וְאֲנָשָׁיו לָשׁוּב הַבַּיְתָה
וַיָּבֹאוּ בָּעֶזְוִי וַיִּתֵּן לָהֶם לֶחֶם דָּבֶשׁ וְחֵלֶב לְמַהֲלָךְ וְלֹא הָיָה
לְפִינְחָס אִשָּׁה וַיֵּרָא פִּינְחָס כִּי שָׂרָה יִפְתָּמְרָאָה וַיֵּרָא־תִּיהוּהָ
וַיִּשְׁאַל אֶת־בָּעֶזְוִי עַל שָׂרָה בְּתוּ כִּי הוּא חָפֵץ לְהִתְחַתֵּן.

מַהֲלָךְ